

Vlaams
Parlement

stuk **1390** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 5 december 2011 (2011-2012)

Voorstel van resolutie

van de heren Philippe De Coene, Johan Verstreken,
Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Herman Schueremans en Bart Caron
en mevrouw Yamila Idrissi

betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Wim Wienen

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heren Carl Decaluwe, Paul Delva, Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé, de dames Martine Fournier, Vera Jans, Tinne Rombouts;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Patrick Janssens;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

1390 (2011-2012) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

1. Toelichting van het oorspronkelijke voorstel van resolutie betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’ door de heer Philippe De Coene, indiener (<i>Parl. St.</i> VI. Parl. 2010-11, nr. 1217/1)	4
1.1. Situering van het voorstel van resolutie nr. 1217 in de commissiewerking	4
1.2. Inhoudelijke toelichting van het voorstel van resolutie nr. 1217	5
1.3. Algemene bespreking van het voorstel van resolutie nr. 1217	6
2. Intrekking van het voorstel van resolutie nr. 1217 en indiening van een nieuw voorstel van resolutie betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’ door de heren Philippe De Coene, Johan Verstreken, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Hermans Schueremans, Bart Caron en mevrouw Yamila Idrissi (<i>Parl. St.</i> VI. Parl. 2011-12, nr. 1390/1)	11
3. Algemene bespreking en stemming van het nieuwe voorstel van resolutie nr. 1390	11

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 1 december 2011 het voorstel van resolutie betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’.

De commissievergadering werd aangevat met de bespreking van het voorstel van resolutie betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’ dat op 1 juli 2011 werd ingediend en werd ondertekend door vier initiatiefnemers (*Parl. St. Vl. Parl.* 2010-11, nr. 1217/1).

Tijdens de commissiebespreking werd het stuk 1217/1 echter ingetrokken en vervangen door een nieuw voorstel van resolutie, met dezelfde titel, een licht aangepaste tekst, en ondertekend door zes initiatiefnemers (*Parl. St. Vl. Parl.* 2011-12, nr. 1390/1).

Het commissieverslag geeft het verloop van de werkzaamheden weer waarbij aanvankelijk de tekst van stuk 1217 als basis van de besprekingen werd genomen. De voorgestelde wijzigingen werden in het verslag opgetekend. De wijzigingen werden door de commissieleden verwerkt in een nieuw voorstel van resolutie nr. 1390 dat tijdens de commissievergadering op 1 december 2011 werd ingediend, besproken én gestemd.

1. Toelichting van het oorspronkelijke voorstel van resolutie betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’ door de heer Philippe De Coene, indiener (*Parl. St. Vl. Parl.* 2010-11, nr. 1217/1)

1.1. *Situering van het voorstel van resolutie nr. 1217 in de commissiewerking*

De heer *Philippe De Coene* noemt het voorstel van resolutie een nieuwe stap in een traject van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media dat al begon in de vorige legislatuur.

Onder impuls van de voormalige commissievoorzitter, de heer *Dany Vandenbossche*, werd op 5 februari 2009 een hoorzitting georganiseerd over het manifest van de muzieksector ‘Music is Life!’. Dit gebeurde met sprekers van het MuziekOverleg, een consortium van zeventien heel diverse organisaties die erg verschillende posities innemen in de wereld van de muziek, maar die voor de eerste keer met één stem spraken (*Parl. St. Vl. Parl.* 2008-09, nr. 2126/1).

Na deze hoorzitting werden de standpunten van de muzieksector verder verfijnd in een actieplan dat op 18 maart 2010 opnieuw aan de commissie werd voorgesteld in een bijzonder druk bijgewoonde hoorzitting, niet alleen door de leden van de sector en de auteurs van het actieplan, maar ook belangrijke sleutelpositie spelers als de Jeugdraad en vertegenwoordigers van de openbare omroep (*Parl. St. Vl. Parl.* 2009-10, nr. 502/1).

Na deze tweede hoorzitting werd de afspraak gemaakt dat de commissie zou bekijken hoe het actieplan kon worden opgevolgd. Al snel werd duidelijk dat een voorstel van resolutie het gepaste instrument zou zijn. Er werd bovendien afgesproken dat de commissie zich niet louter tot het beleidsdomein Cultuur zou beperken. Om een veelzijdig en vruchtbaar actieplan voor het muziekbeleid in Vlaanderen op touw te zetten en om een aantal aanbevelingen te doen via een voorstel van resolutie, mag de commissie zich volgens de spreker niet enkel richten tot de minister van Cultuur, want er zijn ook andere ministers die verantwoordelijkheden hebben. Het lijkt evenwel logisch dat de coördinatie in handen is van de minister die bevoegd is voor Cultuur.

Bij het tot stand komen van het voorstel van resolutie is er tussen de auteurs en de betrokken muziekwereld heel nauw overleg geweest. Dat gebeurde om te vermijden dat de tekst nog in hoge mate ter discussie komt te staan en wat ter tafel ligt de mentale goedkeuring van de sector en de organisaties krijgt. De tekst is afgetoetst met de openbare omroep – die een prominente plaats inneemt – maar ook met de Vlaamse Jeugdraad, die

de stem is van een bijzonder belangrijke gebruikersgroep van muziek. Het voorstel van resolutie werd ondertekend door de heren Philippe De Coene, Johan Verstreken, Lieven Dehandschutter en Paul Delva.

1.2. *Inhoudelijke toelichting van het voorstel van resolutie nr. 1217*

De heer Philippe De Coene stelt dat het manifest en het actieplan er niet toevallig zijn gekomen. Er is zowel goed als slecht nieuws. Het goede nieuws is dat in Vlaanderen steeds meer mensen met muziek bezig zijn, op professionele en niet-professionele basis. Veel mensen spelen en luisteren naar muziek. Zowel de uitstraling van onze groepen in binnen- en buitenland als de professionaliteit van de organisatie van festivals gaan erop vooruit. De commissie was te gast op Rock Werchter, om er de backoffice van het festival van nabij te bekijken. Daar werd duidelijk hoe onvoorspelbaar een concert kan zijn, maar dat niets aan het toeval wordt overgelaten. Het festival maakt trouwens school in het buitenland.

Niet alle nieuws is goed nieuws. De muzikanten en de componisten hebben het niet gemakkelijk. Het Genootschap Auteurs Lichte Muziek (GALM), dat een van de zeven-tien verenigingen van het MuziekOverleg is, maakte op een event in Leuven duidelijk dat de makers van de muziek het moeilijk hebben om van hun muziek te leven, hoe goed die ook is. Dat inzicht is een van de hefbomen die tot de voorliggende tekst hebben geleid. De beheersvennootschappen wijzen er ons op dat de inkomsten van auteursrechten en zogenaamd naburige rechten voor auteurs, componisten en uitvoerders zienderogen dalen. De cd-verkoop compenseert dat niet, want die laat het afweten. Cd- en dvd-handelaars hebben het steeds moeilijker. Grote ketens palmen de markt in, maar zelfs die grote ketens kennen een dalende verkoop.

Downloaden rukt wel massaal op, maar illegaal downloaden neemt de hoofdmoot voor zijn rekening. Uit een enquête van de Vlaamse Jeugdraad blijkt dat 74 procent van de jongeren muziek downloadt, maar 71 procent ervan zegt spontaan daar nooit voor te betalen. Dat is onrustwekkend. De Karel de Grote-Hogeschool van Antwerpen enquêteerde bij 1112 studenten tussen 18 en 26 jaar. De resultaten zijn gelijklopend. Een studie van Partners In Marketing, in opdracht van Artena, legde dezelfde alarmerende evolutie bloot.

Gelukkig floreert de sector van de livemuziek. Er zijn veel optredens en festivals, die goed worden bijgewoond. Maar dat compenseert onvoldoende de daling op andere vlakken. Bovendien kan het gevaar ontstaan dat concerten steeds duurder worden en daardoor minder toegankelijk worden. De discussie daarover is nog niet afgesloten.

De heer De Coene benadrukt dat hij zich niet enkel wil richten tot de minister van Cultuur, maar ook tot de minister van Onderwijs, die ook verantwoordelijk is voor de jeugd. Ook hij moet de aanbeveling ernstig nemen: bij jongeren moet het bewustzijn van het belang van creatie, van het componeren, van het auteursrecht toenemen. Jongeren zijn immers nog te overtuigen. Dat zal waarschijnlijk op een innoverende manier moeten gebeuren, maar het moet wel worden gedaan.

Een ander verlangpunt is dat in het onderwijs zelf de aandacht voor het fenomeen muziek – via de leerkrachtenopleiding maar ook op directe wijze – zou toenemen.

Vlaanderen is op mondiaal vlak een kleine markt. Via kwalitatieve muziek moet men alles op alles zetten om het afzetgebied te vergroten. Dat kan gebeuren via een geïntegreerde exportaanpak. Het bestaande aanbod uit Vlaanderen moet op een professionele manier kunnen worden ‘vermenigvuldigd’ in het buitenland. Er worden een aantal methodes gesuggereerd.

Muziek is overal aanwezig, maar is eveneens vergankelijk. Het voorstel van resolutie toont belangstelling voor de historische waarde van muziek binnen het algemene culturele erf-

goed. Digitalisering biedt kansen voor het repertorium, maar ook voor de auteurs en de eigendomsrechten.

In de commissie zijn al resoluties goedgekeurd over de nieuwe beheersovereenkomst van de VRT, maar ook over de zogenaamde instellingen van de Vlaamse Gemeenschap. Ook de teksten van die resoluties bieden perspectieven voor de muzieksector. Toen het debat werd gevoerd over de ontkoppeling en het derde kanaal van de VRT, heeft de meerderheid in het parlement gezegd dat het derde kanaal ook moet worden ingezet voor verdieping in de cultuur, voor een groter aanbod van verschillende muziekvormen en voor het breder bekendmaken van muziekvormen die vandaag niet erg populair zijn. In de uitvoering van de nieuwe beheersovereenkomst moet dit alles ook aan bod komen.

Het voorstel van resolutie bestaat uit vijftien onderdelen en voor veertien daarvan is het Vlaams Parlement bevoegd. Het vijftiende onderdeel is een bevoegdheid van de federale overheid. De indieners vragen aan de minister om dit in de verschillende overlegmogelijkheden aan bod te laten komen. Het gaat over de fiscale stimuli voor de muzieksector, over belastingskredieten, over het hanteren van btw-tarieven – het verlagen van de btw op cultuurproducten – over een eventuele herziening van de bedrijfsvoorheffing voor buitenlandse artiesten, over de uitbreiding van de fiscale aftrekbaarheid voor het mecenaat en over de eventuele uitbreiding van het stelsel van de tax shelter.

De heer De Coene had de kans om op de Staten-Generaal van de Klassieke Muziek in De Bijloke in Gent toelichting te geven bij het voorstel van resolutie nr. 1217. Er werd door de aanwezigen heel lang stilgestaan bij een aantal punten zoals de buitenlandpolitiek die krachtig moet worden ingevoerd, de kansen die de openbare omroep zou moeten bieden, het overleg met de federale overheid en de kansen in het onderwijs. Het kunstenoverleg focust zich dan weer op andere interessante delen van het voorstel van resolutie. De oplijsting van de vijftien punten toont een vrij compleet verhaal. Het is misschien niet voor elke sector het beste verhaal, want het voorstel van resolutie is het voorwerp geweest van een compromis, ook binnen het muziekoverleg.

1.3. Algemene bespreking van het voorstel van resolutie nr. 1217

De heer *Lieven Dehandschutter* wijst erop dat muziek niet alleen het leven en emoties kleur geeft, het is ook commercie. Het belang van commercie neemt bovendien steeds toe. Wie van muziek moet leven, heeft het vaak moeilijker dan enkele decennia geleden. De digitale revolutie speelt daar een zeer belangrijke rol in, maar aan de andere kant blijkt livemuziek te floreren, al is dat maar voor een beperkt aantal mensen een bron van inkomsten.

De overheid kan op verschillende terreinen initiatieven nemen: educatie, onderwijs, het promoten van eigen artiesten in binnen- en vooral buitenland. Muziek heeft ook een belangrijke erfgoedwaarde. Bij het uitstippelen van het beleid is er overleg nodig. Tijdens de recente Staten-Generaal van de Klassieke Muziek bleek dat er grote verwachtingen leven rond het voorliggende voorstel van resolutie.

De heer Dehandschutter wil namens zijn fractie enkele puntjes specifiek in de verf zetten. Het bevorderen van de internationale groeikansen van de muzieksector in Vlaanderen is een belangrijk aandachtspunt, net als de sensibilisering van de publieke opinie en van jongeren, dat muziek niet zomaar iets is dat men gratis kan meenemen en downloaden. Wie illegale content op het internet aanbiedt, moet worden aangepakt.

De heer Dehandschutter verwijst naar het feit dat over alle radionetten heen 25 percent van de muziek van Vlaamse afkomst moet zijn, ongeacht of dat in het Nederlands wordt gebracht of niet. Op Radio 2 moet 30 procent van de muziek specifiek in het Nederlands zijn, op Radio 1 is dat 15 procent.

Het uitwerken en ontwikkelen van een infrastructuurplan in samenspraak met de sector is een ander belangrijk punt. Verder wordt bij de federale overheid aangedrongen op het nemen van maatregelen om de financiële zelfredzaamheid van de muzieksector te bevorderen. Daarnaast moet ook de regelgeving inzake auteursrechten en naburige rechten gerespecteerd worden. De spreker hoopt overigens dat Vlaanderen die instrumenten snel in eigen handen kan nemen.

De heer *Johan Verstreken* noemt het voorstel van resolutie een grote stap voorwaarts voor de muzieksector in Vlaanderen, met het oog op het vele talent van bij ons en met het oog op de export. Hij hoopt dat het voorstel een serieuze steen kan bijdragen om alles nog te verbeteren en professioneler te maken en talent van eigen bodem beter te kunnen ondersteunen.

De spreker stelt dat bijna alle elementen die tijdens de verschillende hoorzittingen – zowel in deze als in de vorige legislatuur – aan bod kwamen, vervat zijn in het voorliggende voorstel van resolutie. Hij vindt het ook een goede zaak dat in het voorstel van resolutie heel wat zaken beleidsdomeinoverschrijdend zijn, en verwijst in dat verband naar de resolutie in het kader van Wereldoorlog I, waarin voor het eerst alle beleidsdomeinen van verschillende ministers vervat zaten, wat heel positief gewerkt heeft. In dat opzicht zou ook dit voorstel van resolutie een goede zaak kunnen zijn, zodat bij een volgende regering muziek in de verschillende beleidsdomeinen aan bod zal komen. Ook bij de muzieksector zijn verschillende domeinen betrokken: Cultuur, Erfgoed, Onderwijs, Economie, Buitenlands Beleid. De spreker is verheugd dat dit allemaal samengevat zit in één voorstel van resolutie.

De heer Verstreken vindt het niet noodzakelijk om in dit voorstel van resolutie een verwijzing op te nemen naar de verschillende genres zoals jazz, klassiek, levenslied, kleinkunst, rock, pop, dance enzovoort. Het voorstel van resolutie legt immers domeinoverschrijdende accenten zoals op het auteursrechtelijk beleid, het fiscaal beleid, internationalisering enzovoort.

In de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed werden recent vragen gesteld over de implementatie van maatregelen die gehoorschade moeten voorkomen. Er zou versneld toepassing worden gegeven aan begeleidende maatregelen, ook inzake administratieve rompslomp (*Hand. VI. Parl. 2011-12, nr. C64, 7*). Ook wat dit punt betreft zijn er aanbevelingen opgenomen in het voorstel van resolutie.

De heer *Paul Delva* noemt het voorstel van resolutie heel uitgebreid, met tal van vragen aan de regering over tal van domeinen en bevoegdheden. Naast de opsomming van de heer Verstreken zijn er ook nog Innovatie, Wetenschap, Technologie enzovoort. Het spreekt voor zich dat de commissie Cultuur de uitvoering van de resolutie zal opvolgen. In andere commissies, waar deelaspecten van de resolutie zouden moeten worden behandeld, wordt de opvolging complexer. Het is goed dat die aspecten erin staan, dat moet ook zo, want heel veel van die zaken zijn transversaal. Wanneer dergelijke dingen worden opgenomen in een voorstel van resolutie, is het heel vaak alleen maar de initiërende commissie, in dit geval de commissie Cultuur, die dat begint op te volgen. De heer Delva roept de collega's op om in elke commissie waar hij of zij deel van uitmaakt, de aspecten die worden vermeld in het voorstel van resolutie over die bevoegdheden, mee in het oog te houden.

Het voorstel van resolutie baseert zich grotendeels op de hoorzitting waar onder andere het manifest 'Music is Life!' van het MuziekOverleg is besproken (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 2126/1*), en de hoorzitting over het actieplan (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 502/1*). Er werd in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de suggesties die toen werden geformuleerd.

De heer *Bart Caron* noemt het voorstel van resolutie goed en evenwichtig. Het Muziek-Overleg, dat mede aan de basis van de hoorzitting lag, heeft dat brede draagvlak daarvoor gecreëerd. Hij onderstreept dat MuziekOverleg recht heeft op een stem en een vertegenwoordigende rol. Het is fijn dat men in de muzieksector, ondanks die schijnbaar grote interne tegenstellingen en verschillende belangen, elkaar vindt en gemeenschappelijke punten uitdraagt. Het is zijn maatschappelijke plicht om wat de sector vraagt, binnen een realistisch kader te ondersteunen. Het voorstel van resolutie sluit trouwens aan bij een symposium dat Groen! heeft gehad dit jaar en bij de visienota die de partij over muziek en muziekbeleid heeft ontwikkeld. Ook Groen! heeft daarbij zeer nauw met de sector samengewerkt.

Het is dan ook bijzonder jammer dat de politiek niet heeft gedaan wat de muzieksector zelf kon, met name met zijn allen naar een breed draagvlak zoeken om gezamenlijke belangen ook samen te verdedigen. De politieke partijen van de meerderheid in het Vlaams Parlement hebben dat niet gedaan. Dat betreurt hij ten zeerste, des te meer omdat de commissieleden die de muzieksector een warm hart toedragen en er in sommige gevallen professioneel of semiprofessioneel mee verbonden zijn, niet eens de kans kregen om het voorstel van resolutie mee te ondertekenen. Dat heeft hem doen aarzelen of hij het voorstel van resolutie bij de stemming wel zou goedkeuren, maar hij kan een politiek geschil niet op de schouders van de muzieksector leggen. Hij waardeert de poging die de commissievoorzitter heeft ondernomen om het voorstel alsnog te verbreden, maar die is niet gelukt. Hij begrijpt het spel van meerderheid en oppositie, maar de huidige benadering verzwakt de kracht van het voorstel van resolutie.

De heer Caron roept de meerderheid op om dit voorstel van resolutie volledig ter harte te nemen, ook in de subsidieronde in het Kunstendecreet, waarvan ook muziek deel uitmaakt. Het gaat om een belangrijk schakelmoment in de evolutie van een sector in het kunstengebied.

De heren Caron, Schueremans en De Loor hebben in de plenaire vergadering van 30 november 2011 een actuele vraag gesteld over de problematiek van geluidsnormering en potentiële gehoorschade. Er wordt aan de Vlaamse Regering gevraagd een begeleid actieplan uit te werken. Wanneer elke lokale handhavende dienst of gemeentebestuur die normen *stricto sensu* moet toepassen, dan zullen heel wat jeugd- en muziekclubs de deuren moeten sluiten of geen optredens meer kunnen organiseren. Zij zijn echter belangrijk als broeiplaatsen van de jonge en nieuwe muziek, van jongeren die later de grote podia bestormen en Vlaanderen internationaal uitdragen.

De heer *Wim Wienen* is blij dat er na de hoorzitting van 18 maart 2010 een breed gedragen initiatief is gekomen in de vorm van een voorstel van resolutie. Er worden vijftien vragen gesteld aan de Vlaamse Regering, maar de belangrijkste vraag voor de sector is de vijftiende vraag waarbij er bij de federale overheid op aangedrongen wordt om enkele punten te realiseren. Hij hoopt dat de ondertekenende partijen bij hun partijgenoten in het Federale Parlement aandringen om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Als er in de Kamer moet worden gestemd over die aangelegenheden, dan zal het Vlaams Belang zijn steun verlenen.

Het voorstel van resolutie legt een grote verantwoordelijkheid bij het onderwijs. De schoolgaande jeugd moet worden opgevoed met respect voor creativiteit en daarmee gepaard gaande auteursrechten. Via de school kan inderdaad duidelijk worden gemaakt dat illegale downloaders strafbare feiten plegen. De ouders hebben hier echter ook een rol te spelen. De spreker is dan ook verheugd dat in het derde punt van het beschikkend gedeelte sprake is van sensibiliseringscampagnes voor de jonge en oude cultuurconsument.

Het tiende punt van het beschikkend gedeelte gaat over de opwaardering van de muziek-educatie in de lerarenopleiding, zowel voor het kleuter- en basisonderwijs, als voor het secundair onderwijs. De heer Wienen vindt het mooi dat dit zo in het voorstel van resolutie staat, maar hij zit ook in de commissie Onderwijs, en merkt dat de lerarenopleiding al stevig wordt bezwaard. De vraag is in hoeverre zo'n stelling haalbaar is.

In punt zes gaat het over de samenspraak voor een realistische regelgeving inzake geluidsniveaus, maar binnen de meerderheid is dat volgens de heer Wienen nog altijd niet uitgeklaard.

De spreker wil ook een lans breken voor Vlaamse artiesten, componisten en producenten die muziek in het Nederlands brengen. Als men bepaalde initiatieven wil ontwikkelen, is echter ook het internationaal promoten van de muziekproducten uit België en het voeren van een centraal exportbeleid belangrijk, onder meer via de Permanente Vertegenwoordiging van de Vlaamse overheid in het buitenland.

De heer Wienen wil echter waarschuwen dat de Nederlandstalige muziek niet aan het staartje mag bengelen van het centrale exportbeleid. Vlaanderen heeft Permanente Vertegenwoordigingen in New York en Londen. Dat zijn twee plaatsen waar Vlaanderen niet veel succes gaat oogsten met Nederlandstalige muziek. Als de verschillende genres van de Nederlandstalige muziek, het levenslied evengoed als pop en kleinkunst, in het buitenland moeten worden gepromoot en als er een gelijkwaardig gewicht wordt toegekend in het beleid aangaande muziek, dan moet in de eerste plaats worden gefocust op Nederland. Voor de heer Wienen is dat echter geen buitenland omdat hij een andere staatkundige indeling van Europa voor ogen heeft.

De export is inderdaad goed. Vlaanderen wordt daar inderdaad mee op de kaart gezet, bijvoorbeeld met klassieke muziek, maar ook met modernere nummers. De vraag is echter of Vlaanderen wel op de kaart wordt gezet als groepen als bijvoorbeeld dEUS internationaal doorbreken, want wie in Amerika weet dat bijvoorbeeld Tom Barman een Vlaming is?

De heer Wienen hoopt dat er rekening zal worden gehouden met de opmerkingen die hij heeft gemaakt, vooral wat de praktische uitwerking betreft van de maatregelen die moeten worden gepland. Hij zal het voorstel van resolutie met enthousiasme goedkeuren.

De heer *Jean-Jacques De Gucht* betreurt dat de oppositie niet werd betrokken bij het voorstel van resolutie en niet de kans kreeg om het voorstel van resolutie mee te ondertekenen. In punt 15 van het voorstel van resolutie vraagt het Vlaams Parlement de Vlaamse Regering er bij de federale overheid op aan te dringen “de financiële zelfredzaamheid van de muzieksector te bevorderen en de billijke kostprijs voor cultuurconsumptie te bewaken, door de invoering van fiscale stimuli voor de muzieksector; onder meer een belastingskrediet voor de muziekindustrie, een verlaging van het btw-tarief op cultuurproducten, de herziening van bedrijfsvoorheffing voor buitenlandse artiesten, de uitbreiding van de fiscale aftrekbaarheid van het mecenaat en de uitbreiding van het stelsel van de tax shelter.”.

Dat verwondert de heer De Gucht. Enige tijd geleden heeft Open Vld een voorstel van resolutie ingediend en ook naar de verschillende andere partijen gestuurd, voor de uitbreiding van de tax shelter in het kader van de alternatieve financiering van de culturele en kunstensector (*Parl. St.* Vl. Parl. 2009-10, nr. 558/1). In de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media wijst Open Vld ook voortdurend op het belang daarvan, maar wordt daar nooit in gesteund. Blijkbaar ziet men nu plots het licht op het vlak van de muziekindustrie. De spreker hoopt dat de meerderheid meegaat in dat verhaal van Open Vld en hen daarin zal steunen op het moment dat die voorstellen van resolutie op de agenda komen.

De heer *Herman Schueremans* stelt dat het voorstel van resolutie eigenlijk wortelt in de vorige legislatuur, waar ook Open Vld bij betrokken was. Hij herinnert zich dat ze er toen regelmatig, wanneer het over cultuur, jeugd en sport ging, met meerderheid én oppositie schouder aan schouder werd gewerkt aan creatieve voorstellen. Hij betreurt dat dat nu blijkbaar niet meer kan.

Een aantal elementen uit het voorstel van resolutie zijn letterlijk overgenomen van het Festivalforum. De muzieksector in Vlaanderen heeft trouwens in zijn geheel heel hard gewerkt aan zijn groei. De overheid had daar aanvankelijk weinig verdienste aan, maar draaide nadien bij. De Ancienne Belgique is daar een schoolvoorbeeld van. De AB wordt geapprecieerd in de hele wereld en krijgt ook navolging.

Maar muziek verenigt en brengt mensen samen. Muziek doet de wereld ontdooien, lachen, vrolijk worden. Het is dan ook spijtig dat de politiek er niet in slaagt om het voorliggende voorstel van resolutie over meerderheid en oppositie in te dienen. Hij herinnert zich dat de commissie op het festival van Werchter te gast was waar de commissievoorzitter zei naar een politieke consensus te streven. Waarom is er plots verdeeldheid? De spreker kan het voorstel van resolutie niet mee ondertekenen. Heeft hij dan de voorbije dertig jaar niets betekend voor de muziek in Vlaanderen?

De heer Schueremans vindt het voorliggende voorstel van resolutie evenwichtig, met een brede actieradius en heel wat flankerende maatregelen. Hij steunt de vraag naar fiscale stimuli en ook de vraag om internationale groeikansen voor de muzieksector te bevorderen door een centraal exportbeleid. Hij vreest echter dat het internationale subsidiebeleid onvoldoende flexibel is. Daar moet absoluut iets aan gedaan worden.

Als Vlaanderen in het buitenland iets wil bereiken, moet het niet een commissietje samenstellen dat bepaalt wie er in het buitenland mag gaan spelen en bij wijze van spreken op kamp mag gaan, zoals indertijd met de chiro en de scouts. Vlaanderen moet dringend een beleid opstellen dat gebaseerd is op de mogelijke interesse in het buitenland voor die Vlaamse acts. Daar zal het fenomeen spelen dat een goede bakker of schoenwinkel de hele winkelstraat kan optrekken. Het heeft vaak ook met trends te maken: je moet ‘at the right time at the right place on the right train’ stappen.

De muzieksector staat serieus onder druk door de digitale evolutie. Dat staat inderdaad in de toelichting: “Het illegale downloaden als gevolg van het massaal aanwezige illegale aanbod op internet is een gesel.”. Daar is in het voorstel echter weinig over terug te vinden. De heer Schueremans suggereert dat er aan punt 3 van het beschikkende gedeelte wordt toegevoegd: “, en in het bijzonder van de problematiek van het downloaden uit illegale bron”.

Ook voor punt 5, c), vraagt de heer Schueremans een aanvulling: “aan de Raad voor Intellectuele Eigendom mogelijke oplossingen te vragen voor de problematiek van het downloaden uit illegale bron”.

Mevrouw *Yamila Idrissi* staat inhoudelijk helemaal achter het actieplan, maar zelfs als lid van een meerderheidspartij kon zij evenmin het voorstel van resolutie mee ondertekenen. Het ging blijkbaar om een misverstand, maar toch is het spijtig.

Inhoudelijk is het voorstel van resolutie gebaseerd op de suggesties die vanuit de sector werden aangedragen en die vele beleidsdomeinen omvatten. Het is een heel ambitieus en volledig plan, maar voor de uitvoering ervan is er geld nodig. Mevrouw Idrissi hoopt dat het plan kan worden gerealiseerd, maar vreest dat in tijden van economische crisis enige realiteitszin nodig zal zijn.

2. Intrekking van het voorstel van resolutie nr. 1217 en indiening van een nieuw voorstel van resolutie betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’ door de heren Philippe De Coene, Johan Verstreken, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Hermans Schueremans, Bart Caron en mevrouw Yamila Idrissi (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1390/1*)

De heer *Philippe De Coene* verwijst naar de opmerkingen die werden gemaakt over het feit dat heel wat commissieleden de kans niet kregen om het voorstel van resolutie mee te ondertekenen en dus mee in te dienen. Door een administratieve vergissing werd het voorstel van resolutie reeds neergelegd toen nog niet alle handtekeningen verzameld waren.

Hij stelt voor om aan de verzuchtingen inzake ondertekening tegemoet te komen en tevens rekening te houden met een inhoudelijke opmerking, door het indienen van een nieuw voorstel van resolutie waarin beide elementen zijn verwerkt.

Hij is het niet eens met het voorstel dat werd gedaan om een toevoeging aan te brengen aan punt 15, c). Hij sluit zich echter wel aan bij de opmerking die door de heer Schueremans werd geformuleerd om aan punt 3 volgende tekst toe te voegen: “, en in het bijzonder van de problematiek van het downloaden uit illegale bron”.

Ter zitting wordt een nieuw voorstel van resolutie ingediend betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’. Dit stuk verschilt enkel van stuk 1217 inzake ondertekening, en ook inzake de aanvulling van punt 3 van het beschikkende gedeelte (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1390/1*).

De commissie is het unaniem eens om het voorstel van resolutie nr. 1217 in te trekken.

3. Algemene bespreking en stemming van het nieuwe voorstel van resolutie nr. 1390

De commissie is het unaniem eens om het nieuw ingediende voorstel van resolutie onmiddellijk ter bespreking en stemming voor te leggen in de commissie (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1390/1*).

Voor de bespreking verwijzen de commissieleden naar de net gevoerde discussie over het inmiddels ingetrokken stuk 1217/1 dat aanleiding gaf tot het neerleggen van het nieuwe voorstel van resolutie.

Ter stemming voorgelegd wordt het voorstel van resolutie nr. 1390/1 betreffende een ‘Actieplan voor de muziek in Vlaanderen’ unaniem aangenomen met 13 stemmen.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Wim WIENEN,
verslaggever